

NEDJELJNA ČITANJA

Bar 5,1-9; Ps 126,1-6; Fil 1,4-6.8-11; Lk 3,1-6

Draga braćo i sestre, vrijeme došašća doživljavamo kao vrijeme neposredne pripreve za Božić. Ne smijemo pasivno čekati. Ivan Krstitelj u evanđelju poziva: "Pripravite put Gospodinu!" Kako se pripravlja put Gospodinu koji dolazi? Postupno, strpljivo, ustrajno. U perspektivi došašća to znači da ono malo i svakidašnje u našem životu dobiva svoj duboki smisao: riječi i geste kojima druge ohrabrimo, potaknemo na praštanje i pomirenje, međusobna solidarnost, strpljivo prihvaćanje sebe i drugih. Sve to znači 'pripraviti put Gospodinu'. Netko reče: "Srećom, da se ne čuje miris misli: svi bismo inače pomrli!" Naše krivudave misli, naše predrasude, neka se isprave; hrapava srca neka se izglade. U prvom čitanju čuli smo poziv Baruha, tajnika proroka Jeremije. "*Skini, Jeruzaleme, haljinu tugovanja i nesreće, odjeni se zauvijek ljepotom slave Božje, ogrni se plaštem Božje pravednosti...*" Te riječi izrečene su u situaciji kada je Jeruzalem bio uništen, a njegovi stanovnici odvedeni u progonstvo u Babilon. U životu postoje 'dobra vremena' i 'loša vremena'. Ne možemo uvijek živjeti ushićeno, osjećati se izvrsno. Nekada potonemo. Osjetimo sivilo svakidašnjice. Umorni smo. Sve je to normalno. Problematično bi bilo tek onda ako bismo se stalno osjećali loše, depresivno. Nažalost, dosta je onih među nama koji su razočarani, beznadni; ljudi koji su izgubili vjeru u čovjeka i vjeru u Boga. Stoga je Baruhov poziv itekako aktualan i danas: "Skinite haljinu tugovanja i nesreće!" U središtu adventa stoji poruka: *Bog dolazi*. On dolazi svakog trenutka povijesti čovjeka pojedinca i pojedine zajednice. Treba paziti da nas nađe otvorene kako bi mogao naš mali ljudski život uvesti u božansko događanje. Došašće je dinamično vrijeme. Treba poći ususret Gospodinu. Svaka je euharistije došašće. Bog dolazi u riječi koja se naviješta. Dolazi u znakovima (kruh i vino) svoga predanja do smrti. Dolazi u međusobnom zajedništvu vjernika.